

Caracterizarea personajului Costachel Gudurau din opera Telegrame scrisa de I. L. Caragiale-a doua parte

Dupa cele doua telegrame prin care insusi agresatul, pe un ton de catastrofa iminenta, anunta ca face responsabil guvernul de faptul ca "viata onorul nesigure" si ca nu mai poate "merge cafea", intra in scena lordachel Gudurau, "mari proprietar, aleg. col I, fost senat". Acesta prezinta "atacurile miseleste" asupra fratelui sau intr-o maniera apocaliptica atat "onor. prim-ministru", cat si "M. sale regelui": "Victima arest torturata ca inchizita. Cutitul os", "Fratemeu Costachel omorat torturi secret beciurile politiei locale. Familia orfana cerem liberarea cadavrului reclamand satisfactie la picioarele tronului" etc. Costachel Gudurau, departe de beciurile politiei si de instrumentele inchizitoriale incriminate de fratele alarmist, trece la atac, scoate la iveala un revolver, cand directorul prefecturii il loveste pe lordachel cu bastonul, si reuseste sa sparga "glob lampa centru gradini electrica". Dar totul e bine cand se sfarseste cu bine, chiar daca minciuna este ridicata la rang de valoare nationala: "Costachel Gudurau liberat (...) lipsa probe intentie asasinat. Impacat cu directoru. Pupat toti piata endependenti". Eroul nostru, personaj parca decupat dintr-un vodevil, stie sa profite de situatie, caci Raul Grigorascu ii plateste destul de scump pupatura care detensioneaza conflictul - Costachel Gudurau este numit avocat al statului, la recomandarea fostului sau adversar ("cu respect staruesc a se numi in postul ramas vacant persoana stiuta, de care acuma garantez"), in detrimentul procurorului care solicitase acelasi post.

Onomastica este din nou inspirata. Sufixul "-el" atasat numelui Costache are conotatii afectiv ironice: personajul este un Costache al nostru, al tuturor, si cu atat mai mult al familiei care nu pregeta sa se solidarizeze cu el. Acelasi sufix asaza individul acolo unde ii este locul, adica in randul derizoriu al celor "mici", aparent neimportanti, nevinovati, care trebuie protejati. Mecanismele protectiei se declanseaza fara intarziere, atingand insa niveluri ce ar friza absurdul, daca nu am intelege ratiunile meschine aflate in joc. Gudurau - si mai sugestiv - este numele ce contine caracteristica definitorie a personajului. Trimiterea directa la verbul "a se gudura" ("a se ploconi, a se umili fara demnitate in fata cuiva, a lingusi pe cineva pentru a-i obtine favorurile") se afla in perfecta consonanta cu oportunismul instinctual al personajului care, trecand cu usurinta peste onoarea-i ultragiata, "se gudura" cu folos pe langa adversar.